

[N. Chr. Christensen.]

til, at naar jeg ikke fremsætter Ønske om, at Forslaget kommer til Behandling i et Udvalg, for at man kan faa Tingene yderligere drøftet, er det ogsaa ud fra det Synspunkt, at vi jo kun har et Par Dage til Raadighed, og at det ikke vil være muligt inden for denne korte Tid at naa til et positivt Resultat.

Weikop: Det kommer ikke mig overraskende, at Lukkelovsudvalget ikke har kunnet tilendebringe sit Arbejde. Da vi sidst havde Forlængelsen paa Dagsordenen, gav jeg Udtryk for, at jeg nærrede mine store Tvivl om, at det kunde lykkes. Man kan, som den ærede Ordfører for Venstre, beklage, at Lukkelovsudvalget ikke har tilendebragt sit Arbejde — man kan i Almindelighed altid fremsætte en Beklagelse over, at en Kommission eller et Udvalg ikke arbejder saa hurtigt, som man kunde ønske —, men jeg tror nu alligevel, at Situationen i dette Tilfælde ikke er saa afklaret, at det er muligt paa nuværende Tidspunkt at fremsætte Forslag til en permanent Lov. Jeg er enig i, at Lukkelovsudvalget skal tilendebringe sit Arbejde saa hurtigt som muligt, saaledes at der kan blive Klaring paa hele dette Forhold, for enhver maa jo erkende, at det er vanskeligt for Forbrugerne at finde ud af Lukketiderne, men det er jo stadig væk de vanskelige Tilførselsforhold, der gør sig gældende.

Den højtærede Handelsminister var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde gennemtvinge, at Forretningerne holder aabent i de Tider, som er foreskrevet i selve Lukkebestemmelserne, og Ministeren henviste til, at der maaske var et ganske spinkelt Grundlag i Vareforsyningsloven, men han vilde i øvrigt ikke tage Stilling hertil. Jeg mener ikke, at der er en saadan Hjemmel i Vareforsyningsloven, eller at der nogen andre Steder er Hjemmel hertil. Man har ganske vist under Krigen benyttet denne Lov til at regulere Lukketiderne, men det var i en Tvangssituation, det var, fordi man derigennem kunde spare paa Brændsel, Lys og mange andre Ting, begrundet i helt andre og ekstraordinære Forhold. Derfor vil jeg gerne slutte mig til den højtærede Handelsminister, der siger, at man ikke kan og ikke skal gennemføre Arbejdstvang paa noget Omraade, heller ikke inden for de handlendes Rækker.

Jeg vil gerne sluttelig anbefale Lovforslaget og udtale Haabet om, at Forholdene til Foraaret er saa afklarede, at man er i Stand

til til den Tid at gennemføre en permanent Lukkelov.

Steen: Under Hensyn til alle foreliggende Forhold kan jeg anbefale at stemme for den Forlængelse af Loven om Lukketid, der her er foreslaaet.

Hvad angaar det uheldige Forhold, som baade Ministeren og tidligere Ordførere har beskæftiget sig med, at Kunderne, det købende Publikum, ikke altid kan regne med, at Butikkerne nu ogsaa er aabne i den Tid, hvor man ved, at de ikke skal være lukkede, da glæder det mig, at den højtærede Minister har rettet Henvendelse til de handlende i den Anledning, og jeg haaber, den Henvendelse maa give et Resultat. Jeg staar noget uforstaaende over for, at de handlendes Organisationer ikke selv har følt, at her havde de virkelig en Opgave, som det var deres Sag at løse. Skulde Henvendelsen imidlertid ikke give noget Resultat, maa man til sin Tid fra Lovgivningsmagtens Side vende tilbage til Spørgsmaalet. Men der er hverken i denne Lov eller i andre mig kendte Lovbestemmelser nogen Hjemmel for at paabyde, at der skal holdes aabent. Jeg var meget tilfreds med, at Ministeren selv følte, at dette at benytte Bestemmelserne i Vareforsyningsloven til at gennemføre noget saadant vilde der — for at bruge Ministerens egne Ord — være et for spinkelt Grundlag for. Jeg vil meget fraraade Ministeren at gøre det. Kommer vi til det Resultat, at Lovgivningsmagten maa skride ind, lad os saa gøre det ved en Beslutning her. Jeg anser det for at være den største Betydning, at de Bemyndigelser, der gives, kun anvendes paa de Omraader og ud fra de Forudsætninger, under hvilke de er givet.

Alvilda Larsen: Da vi sidst havde dette Lovforslag om en Forlængelse af den midlertidige Lukkelov til Behandling her i Tinget, kritiserede jeg meget stærkt det Lukkevirvar, der fandtes særlig i København, og jeg gjorde det, idet jeg henviste til det frygtelige Besvær, som i særlig høj Grad de selverhvervende Kvinder har. Ved den Lejlighed anmodede jeg Ministeren om, at der maatte blive gjort et eller andet for at bringe Lukkevirvaret til Ophør. Dengang mente den højtærede Handelsminister ikke, at der kunde gøres noget særligt, man var bange for at give de handlende noget Paalæg, og da jeg senere henstillede til Handelsministeren i hvert Fald at forsøge en Henstilling til de handlende om at gøre